

Testat prin foc

De: Jim Hohnberger

Vineri fusese o zi fierbinte de vară cu un cer albastru fantastic. Cu toate acestea, când am ieșit pe ușa din spate a casei în acea după-amiază, am știut că ceva nu era în regulă!

La nord și sud, cerul era la fel de albastru, dar direct deasupra noastră fumul a întunecat cerul, nu numai deasupra casei mele, ci lăsând o lungă dâră peste Parcul Național Glacier. Eu și Sally stăteam pe terasă, uitându-ne la fulgii de cenușă care cădeau, dintre care unii conțineau scânteii aprinse care pluteau spre noi ca fulgii de zăpadă.

Am urcat în mașină și am condus prin Wedge Canyon. La vreo douăsprezece kilometri de casa noastră am găsit focul! El manifesta ceea ce profesioniștii numesc „Comportament extrem”, cu flăcări care se ridicau sute de metri în aer. Aproape 50 de acri au ars deja numai în primele patru ore, iar focul s-a răspândit rapid. Era evident că focul avea o direcție și la fel ca și o armă încărcată era îndreptat direct spre casa noastră.

INCENDIU REAL ȘI FURIOS

În următoarele două zile, focul s-a cvadruplat în mărime și se îndrepta direct spre noi. Cu această viteză, ne-ar fi atins luni seara. Focul se vedea deja de pe scările din spate ale casei și se simțea semnul inconfundabil al căldurii flăcărilor. Proprietatea noastră a fost construită în cel mai bun mod posibil, **dar am știut că împotriva acestui monstru numai puterea divină ar putea interveni și salva refugiul nostru**. Șeriful și alți ofițeri au încercat să ne convingă să părăsim locul. Cu toate acestea, în limita drepturilor noastre legale, am semnat o renunțare și am rămas acolo. Nu că ne-am sacrificat viața pentru casa noastră, dar Domnul nu ne-a spus clar că trebuie să plecăm. În conformitate cu reglementările, un aviz a fost postat la intrarea proprietății noastre. Scrisa cu litere mari: „ÎNCĂ SUNTEM AICI”. Posterul era eficient. A adus postul local de televiziune să vorbească cu noi. Le-a plăcut povestea noastră și au filmat mărturia noastră clarificând de ce am rămas acolo când aproape toți ceilalți au plecat.

I-am dat slavă lui Dumnezeu și mulțumiri pentru **pacea și curajul** pe care le-am experimentat rămânând acolo. **În mod real nu am fost îngrijorați de pierderea proprietății sau a casei noastre**. Deși nu este dorința noastră să le vedem arzând, am știut că dacă acest lucru s-a întâmplat, a fost pentru că Tatăl nostru Cerească **permis acest lucru pentru binele și beneficiul nostru**. Ne-am dat seama că **bătălia noastră era sub controlul lui Dumnezeu și am simțit pace chiar și pe fondul furtunii de probleme care ne înconjură. Dumnezeu ne-a răspuns rugăciunilor și focul s-a oprit chiar la vest de noi și apoi s-a întors spre nord-est**. Zvonurile, totuși, s-au răspândit rapid și în mod exagerat: "Trebuie să părăsiți locul! Focul va traversa North Fork Road la Whale Creek chiar la sud de dvs. și focul se va deplasa și spre nord, de-a lungul drumului. Dacă nu plecați chiar acum, veți fi blocați fără ieșire! "

Am verificat că aceste zvonuri erau pe jumătate adevărate, așa cum am bănuțit de la început. Stătusem pe o creastă a munților uitându-mă la foc și **știam unde este și cum se manifestă**. Dumnezeu a fost foarte bun în aranjarea circumstanțelor, astfel încât aceste rapoarte false să nu ne inducă în eroare. **Din acest motiv, fiecare dintre noi trebuie să aibă propria conexiune cu Dumnezeu și niciodată să nu se încreadă în nimeni altcineva pentru a afla ceea ce este adevărat și ce nu**.

Trebuie să învățăm să depindem de Dumnezeu și să ne încredem pe deplin în El și în Cuvântul Său. Răspunsul nostru a fost că nu vom intra în panică doar privind la panica altcuiva. **În schimb, verificam zvonurile cu investigații din surse directe**. Am înțeles pericolul situației noastre, dar nu l-am agravat prin acte prost dirijate. La șase zile de la raportarea incendiului, focul a traversat North Fork Road puțin peste un kilometru la nord de proprietatea noastră. Incendiul intensificat din cauza vântului a distrus totul cu flăcări înalte de 60 de metri. Copac după copac ușor ars, a început să fumege și apoi cu un zumzet și o crăpătură a explodat într-o coloană de flacăra repetând procesul câteva clipe mai târziu într-un copac din apropiere. A fost o privilegiu îngrozitoare să vezi focul traversând cu ușurință râul și să avanseze cu flăcările făcându-și loc prin Parcul Național Glacier. În cele din urmă, în jurul orei 22:30 h, părăsind imaginea distructivă a naturii,

ne-am culcat. Nu este surprinzător faptul că, după toate la care am asistat, am putut dormi acolo. Incendiul ne încolțise cu un flanc la doar 300 de metri spre vest și celălalt la mai puțin de un kilometru nord de noi. Din punct de vedere uman nu părea să existe nici o scăpare.

INCENDIUL REVINE

Când ne-am trezit, ne-am dat seama că vântul schimbuse de direcție și o minge roșie de foc ne amenința din nord. Am condus remorca cu câteva obiecte de neînlocuit la casa unui prieten și ne-am întors pentru a vedea dacă proprietatea noastră a supraviețuit, doar pentru a descoperi că rugăciunile noastre au fost din nou auzite. Vânturile se stinseseră și am fost în siguranță, pentru moment.

Patru zile mai târziu, în mod ironic, ziua în care intenționăm să începem acțiunea "ziua porților deschise", focul a suflat din sud ca un zid înalt de 30 de metri care a măturat intrarea proprietății noastre creând un arc de flăcări prin care am ieșit în timp ce pompierii se mișcau pregătind operațiunea de salvare finală a casei noastre. Apoi ni s-a spus că nu a fost nevoie să se folosească nici un furtun pentru salvarea casei noastre. Comandantul diviziei ne-a spus: "Sunt implicat în această activitate de peste 30 de ani și acest lucru a fost aproape suficient pentru a mă converti. **A fost în mod clar o intervenție divină.** Dumnezeu tău a intervenit pentru tine într-un mod misterios, Jim Hohnberger!"

Până atunci, focul arsese o zonă în formă de potcoavă în jurul proprietății noastre, dar focalizarea principală era încă prezentă spre vest și de mai multe ori a continuat să ne țintească pe noi și pe pompierii care au lucrat pentru a ne apăra.

Până acum, posterul „ÎNCĂ SUNTEM AICI” devenise un punct de referință, aproape un strigăt de luptă pentru cei care ne-au apărat proprietatea. Proprietatea noastră a rămas verde - aproape cinci acri în jurul casei într-o mare de ruine înnegrite. **Toată lumea știa că a fost ceva special, că ceva supranatural s-a întâmplat cu casa noastră.**

Prin harul lui Dumnezeu, singura dată când pacea mea interioară s-a alterat a fost când a trebuit să eliberăm zona timp de trei ore, după ce a sosit zidul de flăcări înalt de 30 de metri. Și ceea ce m-a deranjat cel mai mult nu a fost ideea pierderii casei, ci pur și simplu sentimentul incertitudinii dacă am pierdut-o cu adevărat. Acum, când pericolul părea să scadă, am primit o nouă echipă de pompieri. Într-o după-amiază cu vânt, focul s-a îndreptat din nou spre noi și spre uimirea mea, pompierii doar erau prezenți acolo, fără însă să acționeze. Nu puteam să cred. L-am rugat și implorat pe Dumnezeu să răspundă rugăciunilor noastre și pe pompieri pentru a mă ajuta să mut furtunurile grele la locul noii amenințări, dar a fost imposibil să obțin ceea ce doream, doar am obținut puțin ajutor pentru a uda.

ÎN CĂUTAREA AJUTORULUI DIVIN

Sally și Janell au realizat gravitatea situației și au îngenunchat în fața tuturor și s-au rugat ca Dumnezeu să ne ajute. **Dumnezeu iubește rugăciunea făcută cu credință** și răsplătește rugăciunea care se agață de făgăduințele cerului, **Iisus se bucură să răspundă la o astfel de pledoarie.**

Vântul și-a schimbat direcția, a venit un camion de pompieri în ajutor, dar totuși noua echipă doar îmi urmărea efortul. Ce experiență deranjantă! În sfârșit, am obținut furtunul unde am avut nevoie și am turnat apă, dar am fost extrem de frustrat și am fost tentat să mă îndepărtez de Dumnezeu din cauza neglijenței echipei de pompieri.

Mike, comandantul acelei divizii, a aflat de incident și a fost foarte uimit și și-a cerut scuze. A doua zi și-a trimis întreaga divizie: 200 de bărbați cu 23 de camioane și rezervoare de apă de la pompieri **cu ordinul de a petrece întreaga zi îmbibând** totul în jurul proprietății noastre sub supravegherea sa personală. Situația fusese o încercare teribilă. Totuși, Dumnezeu s-a folosit de acest incident pentru a trimite mai mult ajutor micii noastre proprietăți decât primesc în mod normal unele incendii complete.

ÎNTREBARE INTRIGANTĂ

Dumnezeu controla situația. El știa ce face. Întrebarea este: **Poate Dumnezeu să aibă încredere în mine că voi coopera și voi rămâne cu El atunci când El nu pare că deține controlul?** Pe o perioadă de aproape o lună de zile de incertitudine am rămas alături de El și am avut pace indiferent de rezultatul ales de

Dumnezeu. Și aceasta este întrebarea din viața noastră personală, prieteni. Ați experimentat vreodată o astfel de pace în viața voastră în mijlocul incendiilor și furtunilor? Sigur și tu poți!

Dacă sunteți amenințat cu probleme conjugale, situații dificile de muncă, probleme de sănătate sau financiare, Dumnezeu are o soluție pe cât de imposibil pare. În ochii omului, proprietatea noastră ar fi fost distrusă cu disperare din cauza incendiului și totuși **Dumnezeu ne-a protejat** nu numai casa, ci și peisajul din jurul casei în toate direcțiile, lăsându-ne priveliști frumoase cu copaci verzi frumoși și munți maiestuoși.

El este dispus să te salveze în sau din focurile vieții. Rezultatul crizelor vieții nu este întotdeauna pozitiv, dar Dumnezeu vă va susține indiferent de ceea ce sunteți chemați să îndurați. El ne invită astăzi pe tine și pe mine, spunând: „ Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde. Căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, Sfântul lui Israel, Mântuitorul tău!.. " Isaia 43: 1-3.